

אלבום זה מוקדש
לזכרה של
יפית אלוני

31.12.1975 – 10.5.1998

תקופת הילדות

נולדה ב-31 בדצמבר 1975

יפית נולדה ביהוד להוריה חסידה וסמי

בכ"ז בטבת תשל"ו, 31/12/75.

יפית, בת בכורה להוריה ואחות גדולה לצביה

ודקלה.

יפית עם אמה חסידה

יפית עם אביה סמי

המשפחה מספרת שכבר כילדה בלטה בה יכולת הנתינה והנדיבות לכל הסובב אותה - משפחה וחברים כאחד .

אהבה מאוד לקנות ולחלק מתנות לקרוביה. באופן טבעי כבת בכורה, דאגה וטיפלה גם באחיותיה הצעירות.

תקופת הנעורים

חברותיה של יפית מספרות על נערה מרשימה
ואצילית, הן במראה החיצוני והן באופייה הייחודי,
הן זוכרות שכאשר הייתה מגיעה להתארח אצל
מי מהן בימי שישי הייתה תמיד מגיעה ובידה זר
חמניות (הפרח האהוב עליה) או עוגיות, תמיד
מתוך מטרה להעניק ולהעלות חיוך על פני
סובביה. בזכרון נותרה הנערה בעלת
הטמפרמנט השמח והאופי התזזיתי, שאהבה
לבלות עם חבריה בכל עת.

חמניות מאיה הרמן

אתה אומר
אני מחפש בכך ולא מוצא
סגור את הדלת כשאתה
יוצא
זר פרחים על השולחן
חמניות כמו שאני אוהבת
זה הזמן להגיד שאתה זורם
לי בדם
ובכל זאת אני משחררת

זר פרחים על השולחן
חמניות כמו שאני אוהבת
אחר הצהריים עיר שקטה
כלום לא רומז לי חולשה או
רגש
אתה אומר
אני מחפש בכך ולא מוצא
סגור את הדלת כשאתה
יוצא

זר פרחים על השולחן
חמניות כמו שאני אוהבת
איש אחד רוצה לנדוד
אישה אחת תולשת ריס,
מתפללת

חברותיה זוכרות אותה כתלמידת תיכון,
שהפגינה חכמה ומצוינות ואף הייתה מומחית
בספרות.
בעלת אופי אמהי, כך שתמיד דאגה לעטוף את
סובביה, אם במתנות ואם בהעצמה, ובהקשר זה
די הקדימה את זמנה.
מעולם לא לקחה לעצמה דבר ולא התיימרה
לגבור על אחר והשאירה מורשת של רוחב לב,
טוהר ונתינה.

על התקופה שלפני הגיוס הן מספרות כי במהלך
המיונים לצה"ל אותרה ונשלחה למשימות
מעניינות, אך במהרה התגלה כי היא בולטת מדי
בשטח (תמירה ו"ברבורית" לדבריהן) ואינה
מסוגלת לשמור "את הסוד" ..כך יצא שלאחר
מיונים שונים גויסה לפיקוד העורף לתפקיד
מש"קית חילוץ, לשמחתה הרבה.

תקופת השירות בצה"ל

1994-1995

תקופת הזמן בה התגלתה המחלה

יפית התגייסה באוגוסט 1994 ושובצה לקורס מש"קיות
חילוץ והצלה בפקע"ר, בבה"ד 16 בצריפין.

יפית הייתה אחוזת גאווה ומלאת אושר מהתפקיד
המיועד. זה לא הפליא אף אחד, כי כל מי שהכיר אותה
ידע שהיא הייתה פייטרית. אף פעם לא חיפשה קיצורי
דרך, האמינה בעבודה קשה שתישא פירות וכך בכל
הזדמנות סיפרה על ההתמודדות המתגרת שמילאה
אותה בסיפוק.

עם החברות מהקורס

פיקוד העורף

הפיקוד הוקם ב-1992 בעקבות מלחמת המפרץ, במסגרתה התממש איום עיקרי על העורף ועוסק בהגנה אזרחית.

ייעודו הוא חיזוק החוסן הלאומי והצלת חיים. הפיקוד עושה זאת ע"י הכנת המרחב האזרחי טרם עימות, תמיכה במרחב האזרחי תוך כדי עימות תוך ביצוע פעולות חילוץ והצלה באירועי תקיפת העורף וסיוע לשיקומו המהיר של המרחב האזרחי לאחר סיום העימות. פיקוד העורף מפרסם הנחיות שוטפות להתגוננות אזרחית, במיוחד בעתות חירום.

מאז ועד היום ולאור השינוי המשמעותי באופי הלחימה והסיכון לעורף, גדלו והתרחבו משימות הפיקוד ואנשיו עושים ימים כלילות על מנת להגן על תושבי מדינת ישראל.

חטיבת החילוץ וההדרכה

חטיבת החילוץ וההדרכה, שנודעה גם בשם פלח"צ (פלוגת חילוץ והצלה) היא חטיבת חילוץ והצלה קרבית סדירה, התופסת בין היתר קווים באיו"ש ומבצעת בשגרה את כל פעילויות הביטחון השוטף ובמקרי חירום מוקפצת החטיבה לאתרי הרס על מנת לחלץ לכודים מתח להריסות. החטיבה מורכבת מארבעה גדודים. בנוסף לגדודים הלוחמים, חטיבת החילוץ מונה את בית הספק לפיקוד ולמקצועות העורף, הממונה על הכשרות הפיקוד, הקצונה וההדרכה של פיקוד העורף, ענף אימון היחידות ואת הבא"ח הממונה על הכשרות הלוחמים. גדודי החטיבה מעורבים ומורכבים מחיילות וחיילים!

ב-1994 כשנתיים לאחר הקמת פיקוד העורף נפתחו מספר קורסי פיילוט ששילבו לוחמות לצד לוחמים. יפית התגאתה להשתתף בקורס הפיילוט הראשון של מש"קי חילוץ סדיר ששילב חיילות במסגרתו!

בית הספר לחילוץ והצלה - 16

פיקוד העורף

תעודת גמר

4575896 רב"ט יפית אלוני

מ.א. דרגה שם ומשפחה

סיים/מה בהצלחה קורס

מש"קי חילוץ סדיר

ז'

מחזור

דינו זאב, סא"ל

רון גביש, אל"מ

ראש הענף

מפקד ביה"ס

10.11.94

תאריך

סא"ל במיל", דינו זאב, ראש הענף שפיקד על
הקורס של יפית מספר כי על אף שחלפו כל
כך הרבה שנים הוא זוכר אותה במדויק.
תג היחידה של בה"ד 16 בתקופת השירות של יפית

בשלב מסויים במהלך הקורס החלה יפית לשים לב
להמטומות שצצו באזורים שונים בגופה אך מאחר ובמהלך
הקורס היא נשאה רובה, היא ייחסה את ההמטומות
להתחככות עם הנשק. למעשה, בשל הפיטריות שכה
אפיינה אותה, המסירות והמוטיבציה הרבה, היא לא
אפשרה לעצמה להוריד הילוך וב- 10/11/1994 סיימה את
קורס מש"קיות חילוץ והצלה בהצלחה רבה.
בדצמבר 1994 יפית לא הרגישה טוב. לאחר מספר פעמים
שפנתה אל קצין העיר, בפעם ההיא היא הגיעה לשם עם
חום גבוה וכאבי גרון. היא הופנתה למיון באיכילוב ולאחר
שבועו מספר בדיקות אושפזה שם.

למחרת הבדיקות באיכילוב הועברה לביה"ח תל
השומר.

כאן, לאחר בדיקות מקיפות אובחנה מחלת לוקמיה
מסוג APL.

שוק טוטאלי. הלם מוחלט ...

אבל יפית מייד התעשתה והתמלאה באופטימיות,
כזאת שכל כך אפיינה אותה תמיד.

היא החלה במאבק קשה מאוד במחלה עיקשת ולאחר
מספר טיפולים כימותרפיים הגיעה לנחלה..

הרמיסיה (הפוגה) הראשונה שנמשכה כשנה וחצי.

3.12.94 - י"ת אלול, מאזרח בדיקת מ"מ-ע"מ, כחול וקמיה.

I SAT IN HAPPINESS /

י"שתי באושר / י"הודיה מ"ח"י.

Your eyes suffered great cold

עיניך סבלו קור ע"ס וזרז

and great heat

, וחום זרז

like beautiful glass

כשכוכית יפה

and stayed lucid.

ושארו ברורות.

I sat in happiness. Like

י"שתי באושר. כרצונות.

the straps of a heavy knapsack,

תנח"ל כבד

love cut deep into my heart's shoulder.

חרכה (הורבה בתנח"ל).

Your eyes enforced

עיניך כפוי ע"י

a new biography.

הוצאות חיים חדשים.

I sat in happiness. And from now on

י"שתי באושר. ומעתה

I'll be just one side

, א"ב"ה רק צ"א א"ח במילון,

in the dictionary,

לאחר ז"ו מוסר.

the said or the explained.

עיניך מ"ח"ל ומ"ח"ל.

Your eyes count and count.

תקופת הבגרות

יפית מאוד אהבה לטייל ובין הפוגה להפוגה במחלטה,
השתדלה להנות מהחיים ומכל מה שיש להם להציע לה.
אהבת החיים שלה באה לידי ביטוי בהמון טיולים
והמשפחה מספרת שברגע שידעה שהיא בהפוגה מיד
תכננה את הטיול הבא: בין אם בסיני או במחוזות
האירופאיים, העיקר לטרוף את החיים ככל הניתן.
"תאבת חיים" כך דייקו חברותיה.

בסיני עם אמיר

המילה הראשונה שעולה במוחו של אמיר כשהוא נזכר ביפית היא שהיא הייתה כמו "שמש", הוא שב וחוזר על הביטוי הזה רבות כדי לתאר את האור שהפיצה סביבה ואת האופן בו נגעה בכל מי שהכירה, גם אם היה זה מפגש לרגע... הם הכירו דרך חבר משותף במסיבה כשהיא בת 20 והוא כבר בן 24, ובתקופת הזוגיות שלהם יפית עבדה כמלצרית בבית הקפה המאולתר שהקים אמיר בשוק הפשפשים ביפו. אפילו שם, בסביבה הממוספסת, שלא הייתה מורגלת בה מבית, הצליחה להתחבר לכל הסוחרים מסביב, על אף פערי הגיל והחיים. החיוך, הכריזמה והקסם שלה פשוט

עשו את
שלהם.

ההיכרות שלהם התרחשה בזמן אחת מהפוגות
המחלה וכשזו תקפה שוב, מצא עצמו אמיר,
כסטודנט במרכז שגם עובד למחייתו נוסע מספר
פעמים בשבוע למקום אשפוזיה של יפית בהדסה
עין כרם על מנת לבלות עמה מספר שעות. הקסם,
החיוך והכריזמה שכה אפיינו אותה בתקופות
הבריאות באו לידי ביטוי גם בזמן מחלתה, כך זכר.
עד היום, על אף שהוא גר בחו"ל דואג אמיר לשלוח
זר חמניות למשפחתה של יפית בתאריך יום
הולדתה ב 31/12- בכל שנה.

רגעי חופש בסיני

טיול לפראג

בין בתי הקפה והקניות

נהנית מהחיים

קרן שמש מאוחרת שלום חנוך

בסוף היום אבדו לי עקבותייך
לא מוצא אותך מאז בשום מקום
זה לא מרגיש בסדר בלעדייך
וזה תמיד ברור יותר בסוף היום

קרן שמש מאוחרת
בשערך יפה שלי
את קרובה הערב
אתת כל כך מוכרת לי
קרן שמש מאוחרת
לא נזקקת למילים

בסוף היום התיישבתי לי על אבן
זה זמן שמבקש לשקוע ולחלום
וכל אותם דברים שאת אוהבת
היו כבר אהובים עלי בסוף היום

בסוף היום הסתכלתי בעינייך
גילית לי את מראה דמותה
של ילדותך
שבילי עפר לבנים שלרגלייך
בנוף חלקת הארץ שהיתה ביתך

קרן שמש מאוחרת בשערך יפה שלי
את קרובה הערב
את כל כך מוכרת לי
קרן שמש מאוחרת
לא נזקקת למילים

טיול משמעותי במיוחד היה טיול הרכבות
באירופה (אוסטריה, איטליה וצרפת)

עם ענת ואלונה

אפילו בטיול בו נשאה בגאון את ראשה
הקירח משיער, בלטה יפית בכל מקום אליו
הגיעה, היא פשוט "זרחה מבפנים" כפי
שציינו חברותיה.

טיול רכבות באירופה

טיול רכבות באירופה

עם
ענת

עם אלונה

היה זה במוזיאון של

סלבאדור דאלי,

שם החלה לפרוח

ביתר שאת אהבתה

לאומנות

חברים דודו ברק

קיבלתי מכולם את המיטב
את הכנות ואת מגע האושר
קיבלתי קרן שמש וירח וכוכב,
את קו הרחמים, את קו היושר.

עכשיו אני פוסע לי לאט

ומעלי זורחת לי השמש

חשבתי לי לתת פה, לכולכם, אחד אחד

את מה שחברי

נתנו לי אמש.

מכל החברים שלי קיבלתי את הטוב

את החיוך נתן לי

החבר הכי קרוב

חבר אחד לימד אותי לשיר

חבר אחד לימד אותי לשמוח

גם חברתי הציעה לי לקחת

קצת אויר

ואת הרע מהר מאוד לשכוח.

היה מי שלימד אותי לבכות

היה מי שעזר לי גם לסלוח

מכל הלטיפות, העלבונות

והמכות נשאר לי רק אל

תוך עצמי לברוח.

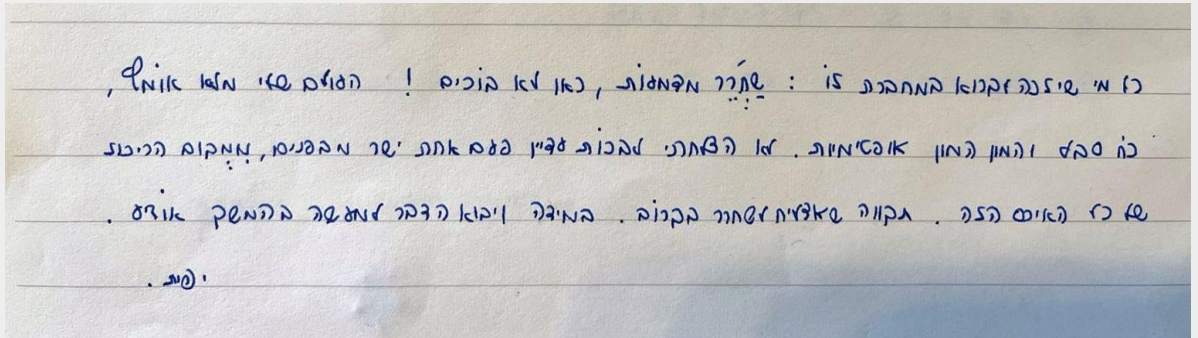
מכל החברים שלי קיבלתי

את הטוב את החיוך נתן לי

החבר הכי קרוב.

סיפור המחלה

31/3/1995 - מיומנה של יפית:

"כל מי שיזכה לקרוא במחברת זו: שחרר מדמעות,

כאן לא בוכים!

העולם שלי מלא אומץ, כח סבל והמון המון אופטימיות.

לא הצלחתי לבכות עדיין פעם אחת ישר מבפנים, ממקום הריכוז של

כל האיבס הזה. תקווה שאצליח לשחרר בקרוב. במידה ויבוא הדבר

למעשה בהמשך אודיע.

יפית"

מאי 1996, המחלה חזרה. הפעם הוחלט לבצע השתלת
מח עצם עצמית. יפית אושפזה ביולי '96 ובמהלך אוגוסט

בוצעה השתלת מח עצמית.

רמיסיה שנייה כ 8 -חודשים.

יפית חלמה לחזור לשגרה וכך לאחר שהחלימה החלה
בהכנת תיק עבודות במכון אבני והשתוקקה להגשים את
חלומה ללמוד עיצוב בבצלאל. כל כך קיוותה לשכוח את
הסבל והכאב שחוותה. לשכוח מהמחלה ולשוב לשגרה
ולעשייה, אך המחלה הייתה חזקה ועיקשת ממנה.
המחלה חזרה.

בשלב זה כל הרופאים היו תמימי דעים כי רק השתלה מתורם זר
תוכל להציל אותה. על הפרק נשקלה השתלה בסיאטל או בהדסה
עין כרם ולבסוף הוחלט לבצע את ההשתלה בביה"ח הדסה

עין כרם.

מתיק העבודות של יפית

ביוני 1997 יפית טסה לסין עם
אמה לטיפול, שהיה אמור להיות
גלגל הצלה ולהביא אותה
לרמיסיה לפני השתלה מתורמת
זרה בארץ. אבל, נהפוך הוא,
המחלה סערה ויפית שבה לארץ
חולה מאוד.
טיפול חדשני בארץ הביא אותה
שוב לרמיסיה.

30/6/1997 - בטיסה בדרך לבנגקוק כתבה:

התאום אני מושבת שאני פוה כאילו בפי זמנא מסתה בעתם הלכה
בתקופת היתיים הפז. אני מזאה באנציות תיוביות, יצרו כוזים נמה
אופסימיג ותפקת-נפש אני זמאלי כה היל'קורב" העצוב, התקשתי ספי
זאז זא מסתפקת ב"מפל" נקבעצ"מ" זמנוצ"מ את זצ"מ מ"ההדוק" הפה
זאזי מחקת אנציות זמחון חזים אמרים. (זמחון חזים, נהם מקצים
זמחני קשנים, קבוצמחני זצוק זמחנה ורקווה !!

3/7/1997 - באשפוז הראשון בסין לפני תחילת הטיפול:

הז'כנים נאשונים הפית-החזים לוי-רין" זאחניהם בקשת
מנהני שירלום זי בסינית מ"ס מקומות זאזקטיביים זאזקת קהם
ניאה הירזי שהשוק כה בשנתיו, שוק של חרסיה זאזיקות, ונהם
מזרמים ומזרבים נסעו זלם קוצם

13/7/1997 - לאחר עשרה ימים בשנגחאי (אחרי נקיעת קרסול
והתפרצות המחלה שוב) כתבה:

כה תפסקה וכתבה הקולמת כי קרו כז זמני זכרנים זא ז"כ
כ"יפיים מאז. בום הקבצה זכיה"ח נקעתי את הירז (קנסוז)
ז"תקתי זמיה של הוננה זי ביה"ח. זא רק של הקנסוז היה נסח
זמזק, התחילו סימנים קשים של המחלה הפעילה. הייתי קשנתאז
10 ימים קהם סבזתי כאהי זמיהם בזצזות זבשאר זלמות הזול

באוקטובר 1997 יפית מתחילה טיפול כימותרפי לקראת השתלה. בבדיקת מח עצם מגלים כי המחלה שוב חזרה. המחלה לא מרפה. אחרי כימותרפיה קשוחה במיוחד מבצעים את ההשתלה. יפית מאושפזת מספר חודשים, חווה GVH קשה בעור, בעיניים, כבד ועוד. הזמן עובר וה GVH ממשיך להיות קשה מאוד. מתוך כל כתביה כחוט השני עולה דמות נערה/אישה צעירה, שנאלצה להתבגר טרום זמנה והבינה והעריכה את מסירות האין קץ של משפחתה שלא משה ממנה. האופטימיות ורוח הלחימה בערו בה לאורך כל הדרך.

12/1/1998 - כחודשיים לאחר ההשתלה כתבה:

היום יום ה' בלמד השני זהותות הכיסוי בינו, וסיומו היום
ה' המאו (באינדקס). וירוס הדם הוא השם היומני כ"כ, טאן
אנציות קטות ומחוקות הכחות העפס שאי, ולפגור (הואווד סלו) הן
צכיוון עמוק, שמוזם וכן חות אינסות לעתות זק הוגפת איבור.
לפיות. כו"י תקווה שזו ה"סגירה" זכו ה- GVM (יום) שזי
מהשטיה הקשה ה"ז.

זכז תמאן קטן יש איה כע"י ה"מור" נכר וקזיז : GVM, GMG,
ATG וכ"ו"ו והסמל שזו מכא אפרות, פנינת זשן כ"ז.
אנ"י חושבת שאן החזקות ע"כ נכר כ"כ הרבה זמן, הישרים ש"י
קי כ"ו"ו הם מכז התרופות כק שפסולת יזמזמיות שאי בימיק, ז"וה.
יזרצוג ה"הקה מ"שיות א", אכ"א אנ"י בטוחה שתהיה זו השקמות
מהירה ושום הכז יורה טובה במזנת (יהרצוג) ...

26/2/1998 - כ-3 חודשים לאחר ההשתלה כתבה:

אני מחכה להיש זרע כי אני מקבל מסתמך חתום של
שחור מאשפוז במחלקת רפוא, זיכר כי סוף סוף אנני
ברכה החצט של זיכר כי אתחיל לחיות כמו יפית (ראיתי)
יפית מן אג החיים, איפית של אחא ואבא יפית של אחור
יפית של נו החברים הסובים של
אני מאמנה שאוהבים כ מתחם קצת לתפלות הצרות של
של אבא שלי ושל אחתי ושל ז קצת סכנה בחולף מהשלא
האור כן, זא נק אנ נפגעת מהחצב, המשפתה של
החצב די הפוק עקד מסרונ בקיג למא בחודשים האור
זאת כמה חסקה היא. היא מצאנה זכר די ביה חבירה
זנקות וזכר בקיג, פסס אשה מצרפתה.

27/4/1998 - כ-4 חודשים לאחר ההשתלה כתבה:

לאחר ההשתלה שגרה בהצלחה, טומר - נקצטר, התחיל זגקול
די J.V.H (ים) מכל הסזיס האופשנים בספול (ורפול)
אמא בלוב רצמן, במסירות מופלאה, זומר זצדי ונתנת ז
החון כת

מחלה לאה גולדברג

ושיר הולך. והלם צעד
מבעית, קורא: התקוממי!
ושוב אני לך נכנעת
בחיל צמרמרת של דמי

חלון שלי - חלום וקרע.
עולם שמח ומחריד.
ושוב אני לך הערב
כמדרכה של עיר נוכרית.

ברון ורום, בגמול וחסד
הד בואך אותי מאיר,
אני קורנת ונרמסת
בברק פנס, אור סגריה.

במהלך אפריל 1998 יפית חווה איזושהי הקלה,

אך אחריה הידרדרות מהירה מאוד וקריסת

מערכות.

וכך כותבים בני משפחתה של יפית:

"האמנו בכל ליבנו שנוכל יום אחד לשבת

כולנו ולספר על התקופה הזאת כחלום

בלהות, לשבת עם יפית שלנו ולספר על

הסיוט שחוותה.

ב 10/5/1998 הלב שלנו נשבר לרסיסים.

נפרדנו מיפית. נפרדנו פיסית, אבל היא

בליבנו ואיתנו לעד."

הנצחה

מקום מנוחתה של יפית הוא בבית העלמין

האזרחי ביהוד: אזור ט"ז, שורה ג', קבר 1

יפית מונצחת במספר אנדרטאות:

במודיעין- מכבים- רעות ובתיכון מקיף יהוד

האנדרטה במודיעין- מכבים - רעות

היישוב מכבים הוקם בשנת 1985 וכעבור כארבע שנים הוקם בסמוך היישוב רעים, שיועד למשרתי קבע בצה"ל. בהמשך נקבע שם היישוב הקהילתי כמכבים – רעות.

היישוב מודיעין הוקם ב-1996 והוכרז כעיר ב-2001.

העיר במתכונתה הנוכחית היא תוצאה של איחוד רשויות עליו הוחלט בשנת 2003, במסגרתו אוחדו העיר מודיעין והיישוב הקהילתי מכבים רעות לרשות אחת.

האנדרטה מנציחה את בני מודיעין – מכבים - רעות אשר נפלו בכל מערכות ישראל.

יפית אמנם גדלה ביהוד, אך ברבות הימים עברה משפחתה למודיעין.

ה' סיוון תשנ"ג 28.05.1993

רס"ב יצחק (צחי) הוניג

י"א אלול תשנ"ג 28.08.1993

סא"ל מאיר (שמעון) מינץ

י' טבת תשנ"ד 24.12.1993

טוראי יפית אלוני

י"ד אייר תשנ"ח 10.05.1998

רס"ב יחיאל (אלי) לוי

כ"א אב תשנ"ח 12.08.1998

סגן סרג' זכרי זכרצ'וק

כ"ג כסלו תש"ס 02.12.1999

רב"ט לואור הולרז

האנדרטה בתיכון מקיף יהוד

תיכון מקיף יהוד החל את דרכו כתיכון דו שנתי.
משנת 1963 הוא קיים במיקומו הנוכחי וכעבור שנים
אחדות התרחב להיות לתיכון מקיף. בבית הספר
מונצחים בוגריו מכל שנות קיומו אשר נפלו בכל
מערכות ישראל.

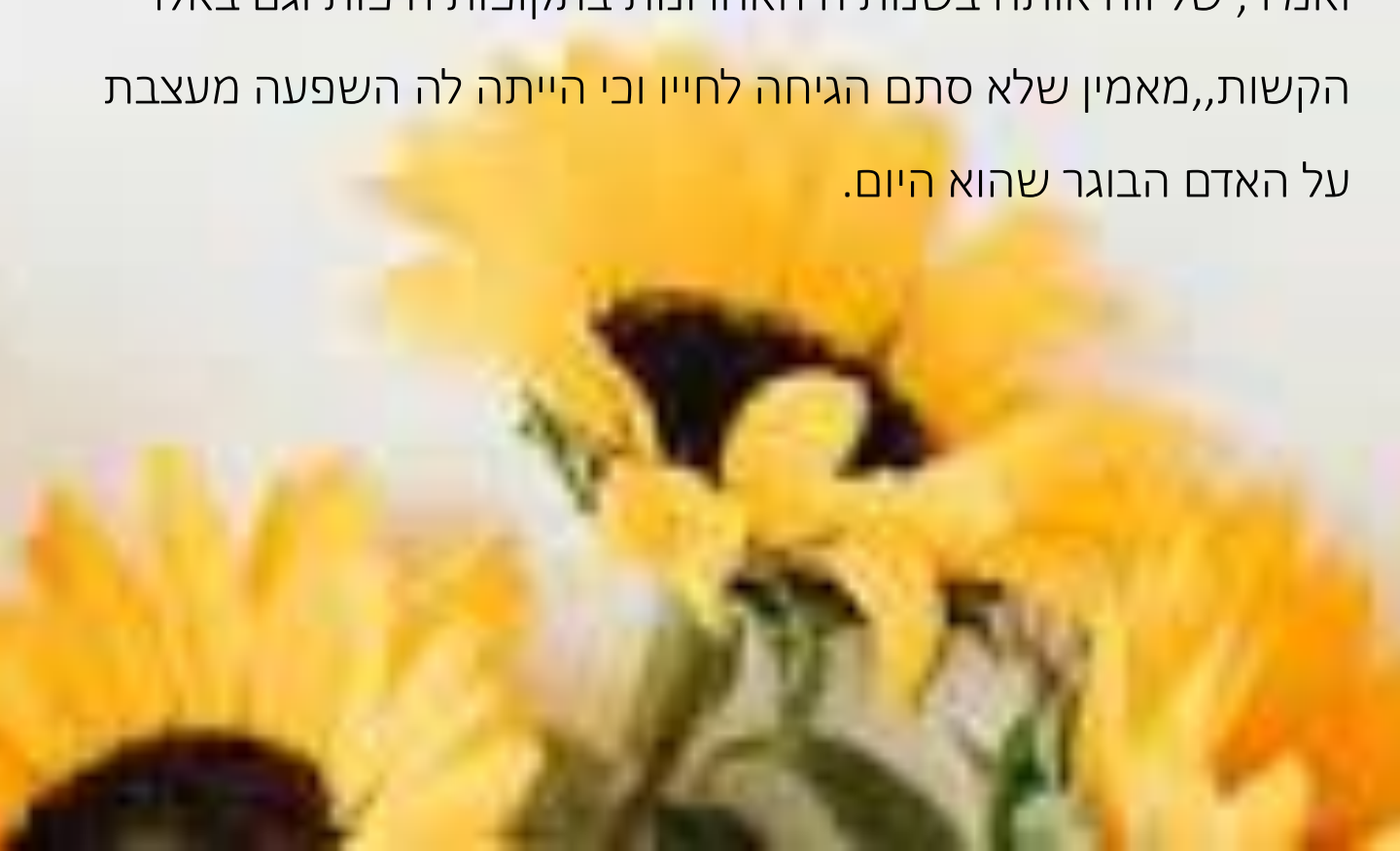

הוריה של יפית, חסידה וסמי כתבו:

"כשמך כך היית -תמירה ויפה, חייכנית ואוהבת את החיים, המשפחה והחברים. היה לך לב רחב -לב עם נתינה ענקית. היכן שהיית השארת את חותמך. לאחיותיך פרשת כנפיים מגינות ודואגות. בחברות - היית נאמנה עד אין סוף. כולם אהבו אותך, היית פשוט מיוחדת."

החברות תמי, אלונה, ענת ויפית מסתכלות עליה היום במבט של אמהות כמו "ילדה חסרה" שנותרה ב"פריחה נצחית" ובמבט לאחור עם פרספקטיבת השנים מבינות שזכו בחברה שהייתה מפרגנת, מכילה ומאוד בוגרת לגילה.

ואמיר, שליווה אותה בשנותיה האחרונות בתקופות היפות וגם באלו הקשות,,מאמין שלא סתם הגיחה לחייו וכי הייתה לה השפעה מעצבת על האדם הבוגר שהוא היום.

להביט בעינייך האם פסי ליאון

להביט אל עינייך
האם
והן ריקות ונסוגות
רחוקות
ומתייפחות,
ואין למצוא בהן
גבורה,
ואין למצוא בהן
תשובה,
ועיני המנחמים
ריקות מנחמה.

להביט בעינייך האם
ולהבין את השכול
הפורץ ומקדיר את דמותך.
לראות את התהום מסביבך
ואותך מתנפצת כולך
אל יומך הריק.

להביט בעינייך האם.
ולראות איך חדל וקפא
עולמך כי
לשוא אליו כמהה נשמתך,
ואת השסועה לגזרים כל
כולך
ושוב לא תהה אולי ומתי
רק למה ואיך.

דברי סיכום ותודה - צוות כתיבת האלבום
אורי פתיחה, אורי קשאני, אביתר, יונתן ארליך ואורית אלון

העבודה על אלבום ההנצחה אפשרה לנו לצלול לנבכי חייה של יפית, שחלתה במסגרת שירותה בצה"ל, אך אין ספק שהספיקה בחייה הקצרים להשפיע על מעגלים רבים של משפחה קרובה, חברים ואף אנשים שפגשו בה אך לרגע.

מבעד למילים, הסיפורים וודאי מיומנה של יפית עצמה נשקפת דמות של בת אדם מלאת נתינה, נדיבה, אצילית, אוהבת חיים, שפיזרה סביבה בכל רגע נתון אושר ואור ממש כמו השמש.

התרגשנו לפגוש את המשפחה ולשמוע כיצד הם זוכרים אותה ומתגעגעים בכל יום מחדש ונדהמנו לגלות עד כמה היא זכורה ואהובה עשרות שנים אחרי מותה גם על-ידי חבריה ואף על ידי מפקדים בכירים, שפיקדו עליה תקופה כה קצרה בצבא.

אנו מודים למשפחת אלוני, שפתחה בפנינו את דלתה ובעיקר את לבה, אין זה מובן מאליו. היא השותפה המשמעותית ביותר ביצירת אלבום זה לזכרה של יפית.

סיפור (סוף) חייה של יפית הוא קשה ולא פשוט. במהלך הכנת האלבום חווינו רגשות שונים לגבי סיפורה ואנחנו שמחים שיש משהו שיכולנו לעשות כדי לעזור. אנו מקווים שהצלחנו לספר את סיפור חייה של יפית באופן השמח, המאושר ואוהב החיים בו חיה.

יהי זכרה ברוך

יפית שתמיד בלטה ביופיה ובאנרגיות המיוחדות שפיזרה
סביבה והייתה אהובה על כולם בזכות ליבה הרחב והנתינה
ללא גבולות.

תזכר על ידי כל אוהביה לעד כשמש שהייתה.

תם ולא נשלם - יהי זכרה ברוך.

